

رسالة في الدماء الطبيعية للنساء
(للحرمين والجمعية)

Knyga apie natūralų moterų
kraują

Knyga apie natūralų moterų kraują

Muhammed Ibn Salih Al-Usaimin

Knyga apie natūralų moterų kraują

Parašė gerbiamas šeichas mokslininkas

Muhammed Bin Salih Al-Uthaymeen

Tegul Allahas atleidžia jam, jo tėvams ir visiems musulmonams

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo

Šlovė Viešpačiui, Jo Vienintelio mes prašome pagalbos ir atleidimo. Mes ieškome prieglobsčio pas Allahą nuo mūsų sielos blogio ir blogų darbų. Ką Allahas veda teisingu keliu, to niekas negali paklaidinti; ir tą, ką Jis paklaidina, to niekas negali grąžinti į tiesų kelią. Liudiju, kad nėra nieko vorto garbinimo, išskyrus Allahą Vienintelį, neturintį partnerių ir liudiju, kad Muchammedas yra Jo tarnas bei pranašas, ramybė ir Allaho palaima jam, jo šeimai, kompanjonams ir tiems, kurie geranoriškai jais seka iki Teismo dienos.

Taigi, moterį kamuojantis kraujas - menstruacijos, istichada (kai moters makštis toliau kraujuoja po įprastų menstruacijų dienų) ir nifas (kraujavimas po gimdymo), yra iš svarbiausių dalykų, kuriuos reikia išsiaiškinti ir žinoti jų taisykles. Taip pat reikia atskirti neteisingą nuo teisingo pagal mokslininkų pasisakymus apie tai. Turėtų būti remiamasi tuo, kas tikėtina arba silpna

atsižvelgiant į tai, kas buvo paminėta Korane ir Sunoje.

1 - Nes Koranas ir Suna yra du pagrindiniai šaltiniai, kuriais grįsti Visagalio Allaho įsakymai ir pagal kuriuos žmonės garbina Allahą kaip Jis juos įpareigojo.

2 - Nes pasikliaujant Koranu ir Suna ateina širdies ramybė, palengvėjimas, sielos džiaugsmas ir taika.

3 - Nes kas neparemta Koranu ir Suna, negalioja. Nėra jokių įrodymų, išskyrus Visagalio Allaho ir Jo Pasiuntinio žodžius (ramybė ir Allaho palaima jam) bei kompanjonų mokslininkų žodžius (nuomones) apie teisingiausią nuomonę, su sąlyga, kad tai neprieštarautų Koranui ir Sunai. Ir kad ši nuomonė neprieštarautų kito kompanjono posakiui. Jei Korane ir Sunoje yra kažkas, kas jai prieštarauja, tuomet reikia atsižvelgti tik į tai, kas yra Korane ir Sunoje. Jeigu kito kompanjono posakis tam prieštarauja, pirmenybė teikiama teisingesnei nuomonei iš dviejų, nes Visagalio posakis:

﴿...فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(Ir) jei jūs ginčijatės dėl ko nors tarpusavyje, kreipkitės į Allahą ir Jo Pasiuntinį (ﷺ), jei tikite Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Taip geriau ir

tinkamiausiai galutiniam sprendimui. [Koranas, sūra „Moterys“ 4:59].

Tai yra trumpa knyga apie tai, ko reikia norint paaiškinti šį kraujavimą ir jo taisykles, ir ją sudaro šie skyriai:

Pirmas skyrius: menstruacijų prasmė ir išmintis

Antras skyrius: menstruacijų laikas ir trukmė

Trečias skyrius: neįprasti menstruacijų atvejai

Ketvirtas skyrius: menstruacijų taisyklės

Penktas skyrius: istihados taisyklės

Šeštasis skyrius: nifas taisyklės

Septintasis skyrius: kas trukdo atsirasti menstruacijoms arba jas sukelia, ir kas trukdo pastoti arba nutraukia nėštumą.

Pirmas skyrius: menstruacijų prasmė ir išmintis

Žodis „menstruacijos“ reiškia - kažko bėgimą ar tekėjimą.

Šariate - tai kraujas, kuris be priežasties atsiranda moteriai, žinomu laiku pagal prigimtį. Tai natūralus kraujas be ligos, traumos, persileidimo ar gimdymo. Kadangi tai natūralus kraujas, jis kinta priklausomai nuo moters būklės, jos aplinkos ir kūno, todėl moterys akivaizdžiai tuo skiriasi.

Išmintis yra ta, kad kūdikis motinos iščiose negali maitintis tuo, kuo maitinasi jau gimę kūdikiai. Todėl Visagalis Allahas motinos kraują padarė maistu kūdikiui, nereikalaui virškinimo.

Šis maistas patenka į kūdikio kūną per bambą, kur kraujas prasiskverbia į jo venas ir jį maitina. Taigi palaimintas Allahas geriausias Kūrėjas.

Tai yra menstruacijų išmintis. Todėl, jei moteris pastoja, jos mėnesinės nutrūksta ir jų nebūna, išskyrus retus atvejus. Taip pat mažai iš krūtimi maitinančių moterų kraujuoja, ypač žindymo laikotarpio pradžioje.

Antras skyrius: menstruacijų laikas ir trukmė

Šiame skyriuje bus aptariami du punktai:

Pirmas punktas: apie amžių, kai prasideda menstruacijos

Antras punktas: apie menstruacijų trukmę

Apie pirmą punktą: amžius, kai būna menstruacijos, yra nuo dvylikos iki penkiasdešimties metų. Tačiau moterims gali prasidėti menstruacijos prieš arba po šito amžiaus, atsižvelgiant į jos būklę, aplinką ir atmosferą.

Mokslininkai (lai Allahas jų pasigaili) ginčijosi apie tai, ar amžius, kada prasideda ir baigiasi menstruacijos, turi tam tikrą ribą. Jie svarstė ar kraujas prieš ar po šios ribos yra sugadintas kraujas?

Mokslininkų nuomonės apie tai skiriasi. Al-Darimi pasakė (paminėjęs mokslininkų skirtingas nuomones): „Man visa tai atrodo klaidinga! Taigi, kad ir koks moters kraujo kiekis būtų, bet kokiomis

sąlygomis ir bet kuriame amžiuje, tai turi būti laikoma menstruacijomis. Allahas žino geriausiai.“¹

Tai, ką Al-Darimi pasakė, yra teisinga, ir tai yra islamo šeicho Ibn Tajmija pasirinkimas. Kai moteris mato menstruacijų kraują, ji turi mėnesines, net jei jai devyneri metai ar daugiau nei penkiasdešimt.² Taip yra todėl, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys nustatė menstruacijų taisyklės jų egzistavimo metu ir nenurodė konkretaus amžiaus. Neįmanoma nustatyti konkretų amžių, nes tada reikėtų grįžti į tą laiką kai buvo nustatytos šios taisyklės. Kad tai įrodytum, reikia įrodymų iš Korano ir Sunos, bet jų nėra.

Antras punktas yra apie menstruacijų trukmę (laikotarpį).

Mokslininkų nuomonės (šešios ar septynios) apie tai labai skiriasi. Ibn Al-Mundhir (lai Allahas jo pasigaili) pasakė: „Viena grupė sakė: „Nėra minimalių ar maksimalių menstruacijų dienų limitų“.³

Aš pasakiau: šis posakis yra kaip ankstesnis Al-Darimi teiginys. Tai yra taip pat islamo šeicho Ibn

¹ Neaiškių menstruacijų taisyklės, Darimi (p. 17).

² Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Menstruacijas turinti moteris atlieka visus ritualus, išskyrus apėjimą aplink Namus“, Nr. (305), ir Muslim: „Hadž“ knygoje, skyriuje „Apie Ihram būsenų paaiškinimą“, Nr. (1211).

³ Įtraukė Al-Bukhari: Umros knyga, Skyrius: Umros atlygis pagal sunkumą, Nr. (1662), ir Muslim: Hadžo knyga, Skyrius: Ihramo būdų paaiškinimas, Nr. (1211).

Tajmija pasirinkimas, ir jis yra teisingas, nes tai liudija Koranas, Suna ir prielaidos.

Pirmas įrodymas yra Visagalio posakis:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai yra Aza (žalinga sutuoktiniui turėti intymius santykius su savo žmona, kol ji kraujuoja), taigi neturėkite intymių santykių su moterimis jų mėnesinių laiku tol, kol jos apsivalys... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:222]. Taigi Allahas nustatė, kad prevencijos tikslas būtų tyrumas ir nenustatė tikslios dienos ar nakties, trijų dienų ar penkiolikos dienų. Tai rodo, kad nutarimo pagrindas yra menstruacijos - ar jos yra, ar ne. Nustačius mėnesines, nustatomos taisyklės, o išsivalius nuo jų - pašalinamos.

Antras įrodymas: Tai, kas yra patvirtinta Sahih Muslim, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė Aišai, kuriai Umros (mažosios piligrimystės) metu, esant ihramo (ritualinės tyros) būsenoje, prasidėjo menstruacijos:

﴿أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي﴾. قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ طَهَّرْتُ، فَأَفَاضْتُ.

„Daryk viską, ką daro piligrimas, bet neapeik Namų (Kaabos), kol neapsivalysi.“ Ji pasakė, kad atėjus an-

nahr (aukojimo) dienai, ji apsivalė ir atliko apėjimą. Hadisas¹.

Dviejuose Sahih pranešama, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) jai pasakė:

«انْتَظِرِي فَإِذَا طَهَّرْتَ فَأَخْرُجِي إِلَى النَّعِيمِ»

„Palauk, o kai būsi tyra, išeik į at-Tanimą“², Taigi Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) draudimo pagrindu laikė tyrumą, o ne konkretų laikotarpį. Tai rodo, kad taisyklių taikymas yra susijęs su menstruacijų buvimu ar nebuvimu.

Trečias įrodymas, kad šių sąmatų ir smulkmenų, kurias mokslininkai minėjo, nėra Visagalio Allaho knygoje (Korane) ar Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) Sunoje. Bet būtinybė verčia išsiaiškinti šį klausimą. Jei tai būtų kažkas, ką žmonės turėtų suprasti ir tuo garbinti Allahą, Allahas ir Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam), būtų visiems tai aiškiai nurodę dėl iš to kylančių taisyklių, pavyzdžiui, maldai, pasninkui, santuokai, skyryboms, paveldėjimui ir kt. Taip kaip Allahas ir Jo Pasiuntinys aiškiai nurodė maldų skaičių bei jų laikus, nusilenkimus ir puolimus kniūbsčia. Taip pat nurodė zakiato sumas, dalis, kiekį ir išlaidas, pasninko trukmę ir laiką bei hadžą ir dar kt. Allahas ir Jo Pranašas nurodė valgymo,

¹ [„Traktatas apie pavadinimus ir įstatymų Leidėjo su jais susietas taisykles“ (p. 35)]

² Ten pat (psl. 36).

gėrimo, miego, santykiavimo, sėdėjimo, įėjimo į namus ir išėjimo iš jų etiką. Jie nurodė net ir savo poreikių atlikimo etiką, istidžmar (apsiplovimo po tualetu) valomųjų judesių skaičių bei kitus subtilius ir svarbius dalykus, kuriais Allahas ištobulino religiją ir užbaigė palaiminimą tikintiesiems, kaip pasakė Visagalis:

{...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...}

Mes nuleidome tau Knygą (Koraną) kaip visko išaiškinimą [Koranas, sūra „Bitės“ 16:89], Tarė Visagalis:

{...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ...}

...Jis (Koranas) nėra suklastoti žodžiai, o patvirtinimas (egzistuojančių Allaho Knygų) to, kas buvo anksčiau jo, ir smulkus visko paaiškinimas... [Koranas, sūra „Jusufas (Juozapas)“ 12:111].

Kadangi šių įvertinimų ir detalių nėra Visagalio Allaho Knygoje (Korane) ar Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) Sunoje, tapo aišku, kad jais (įvertinimais ir detalėmis) nepasikliaunama. Greičiau pasikliaunama terminu „menstruacijos“, su kuriuo siejamos šariato taisyklės, kai jos (menstruacijos) yra ar nėra. Šis įrodymas - turiu omeny, kad taisyklė neminima Knygoje ar Sunoje yra įrodymas, kad ji nėra laikoma naudinga šiuo ir kitais žinių klausimais. Todėl, kad šariato taisyklės gali būti grindžiamos tik įrodymais iš šariato - iš Allaho Knygos, Pasiuntinio (ramybė ir Allaho

palaima jam) Sunos, žinomu sutarimu arba pagrįsta analogija. Islamo šeichas Ibn Tajmija pasakė: „Allahas siejo su menstruacijomis daugybę Korano ir Sunos taisyklių ir nenurodė nei mažiausio (kraujo) kiekio, nei didžiausio, nei apsivalymo (tuhr) ribos tarp dviejų mėnesinių, nors tai ir svarbu, ir reikalinga žmonėms. Kas tam nustato ribą, pažeidžia Knygą ir Suną.“ Jo kalba baigėsi.¹

Ketvirtas įrodymas - svarstymas - teisinga ir nuosekli analogija. Visagalis Allahas įrodė, kad mėnesinės yra žalingos. Taigi, kai pastebimos mėnesinės, žala yra. Nėra skirtumo tarp pirmos ir antros menstruacijų dienos, ar tarp trečios ir ketvirtos - žala visada vienoda, nei tarp penkioliktos ir šešioliktos, nei tarp septinioliktos ir aštuonioliktos. Menstruacijos yra menstruacijos, o žala yra žala. Žala yra abiejose dienose, taigi kaip būtų teisinga atskirti taisykle dvi dienas, kai jų žala yra vienoda? Ar tai yra teisingas išmatavimas? Argi teisingas išmatavimas neturėtų lyginti dvi dienas ta pačia taisykle, nes jų žala yra vienoda?

Penktas įrodymas: lemiančiųjų (islamo mokslininkų) nuomonių skirtumai ir jų nesutarimai. Kas rodo, kad šiuo klausimu nėra jokių įrodymų, kurie leistų nuspręsti. Iš tiesų, tai yra taisyklės, kurias (šeichai) stengėsi apibrėžti, kurios gali būti klaidingos ar teisingos, ir nei viena iš jų

¹ Ankstesnis šaltinis (p. 38).

nėra verta, kad jos būtų laikomasi. Kai prieštaraujama, nuorodos yra Knyga (Koranas) ir Suna.

Taigi, jei paaiškės nuomonės stiprumas, kad menstruacijų minimumui ar maksimumui ribų nėra, ir jei paaiškės, kad tai teisingiausia nuomonė, tai žinokite, kad visa tai, ką moteris mato kaip natūralų kraują, ne dėl sužeidimo ar panašiai, yra menstruacinis kraujas, nevertinamas pagal laiką ar amžių. Nebent moters kraujas nenutrūkstamas ir niekada nesustoja, arba sustoja trumpam, pavyzdžiui, dieną ar dvi dienas per mėnesį, tada tai yra istichada. Toliau bus - jei Allahas pageidauja - istichados paaiškinimas ir taisyklės.

Islamo šeichas Ibn Tajmija pasakė - principas yra toks, kad visas kraujas, išeinantis iš gimdos, yra menstruacijos, kol nėra įrodymų, kad tai istichada.¹

Jis taip pat pasakė - jeigu nežinoma, kad tai kraujas iš venos ar iš žaizdos, tai yra menstruacijos.²

Ši nuomonė yra stipriausia įrodymų požiūriu, taip pat lengviau suprantama, įsisavinama ir pritaikoma nei anksčiau minėtos islamo mokslininkų nuomonės. Ji labiau verta priėmimo, nes labiau atitinka islamo religijos dvasią ir jos

¹ Perdavė Al-Bukhari: knygoje „Tikėjimas“, skyriuje „Religija yra lengva“, Nr. (39), iš Abu Hurairas, tebūnie Allahas juo patenkintas.

² Įtraukė Al-Bukhari: Dorybių knyga, Pranašo apibūdinimo skyrius, Nr. (3560), ir Muslim: Dorybių knyga, Jo atsiribojimo nuo nuodėmių skyrius, Nr. (77/2327).

principus, kurių pagrindas yra lengvumas. Visagalis Allahas pasakė:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

nesuteikė jums religijoje jokio sunkumo [Koranas, sūra „Hadžas (Piligriminė kelionė)“ 22:78], Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė:

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا».

„Iš tiesų religija yra lengva. Jei kas persistengs, ji jį nugalės; todėl laikykitės teisingo kelio, siekite artumo tobulumui ir džiaukitės.“ Perdavė al-Bukhari¹.

Ir tai buvo Pranašo charakterio bruožas

«أَنَّهُ مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا».

„Jei jam tekdavo rinktis iš dviejų dalykų, jis pasirinkdavo lengvesnį, jei tai nebūdavo nuodėminga.“².

Nėščiosios menstruacijos:

Dažniausiai, jei moteris pastoja, mensturacijos nutrūksta. Imamas Ahmed (tegul Allahas jo pasigaili) pasakė: „Moterys sužino apie nėštumą tada, kai kraujas sustoja.“³

Jeigu nėščia moteris mato kraują likus dviem ar trimis dienoms iki gimdymo ir kartu patiria gimdymo skausmus, tai laikoma nifas. Jei nėščia

¹ „Fatvų rinkinys“ (19/238-239).

² „Al-Avsat“ (356/2).

³ Žr.: „Al-Mughni“ (405/1).

moteris mato kraują prieš gimdymą ilgą laiką, arba neilgai iki gimdymo, ir su juo nebuvo gimdymo skausmo, tai nėra nifas. Bet ar tas kraujas yra menstruacijos ir jam galioja mėnesinių taisyklės? Ar tai nešvarus kraujas ir jam negalioja mėnesinių taisyklės?

Islamo mokslininkų nuomonės šiuo klausimu skiriasi, ir teisinga nuomonė, kad tai yra menstruacijos, jei jos vyksta įprastu būdu. Nes principas toks, kad bet koks kraujas iš moters iščių yra menstruacijos, jei nėra jokios kitos priežasties, kad tai nebūtų menstruacijos. Knygoje ir Sunoje nėra nieko, kas paneigtų nėščios moters menstruacijų galimybę.

Tai yra Malik ir Aš-Šafi mazab (požiūris) bei islamo šeicho Ibn Tajmija pasirinkimas. Jis sakė knygoje Al-Ikhtijarat (psl. 30): Al-Bajhaki tai papasakojo remdamasis Achmedo autoritetu ir sakė, kad jis (Achmed) taip nurodė.¹²

Remiantis tuo, nėščios moters mėnesinės įrodomos taip, kaip ir ne nėščios moters mėnesinės, išskyrus du atvejus:

Pirmas atvejis - skyrybos - draudžiama išsiskirti su ne nėščia moterimi, kurią įpareigoja laukimo laikotarpis menstruacijų metu, tačiau nedraudžiama išsiskirti su nėščia moterimi. Nes

¹ Al-Maruzi „Šariato mokslininkų nesutarimai“ (193), „Al-Avsat“ (2/ 239).

² „Al-Mudavana“ (1/155), „Al-Navadir val Zijadat“ (1/136).

skyrybos menstruacijų metu ne nėščiai moteriai prieštarauja Visagalio posakiui:

{...فَطْلُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

...skirkitės su jomis jų ida (nustatytais laikotarpiais)... [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:1], Kalbant apie nėščios moters skyrybas menstruacijų metu, tai neprieštarauja (Visagalio posakiui), nes kas išsiskyrė su nėščia moterimi, išsiskyrė jos laukimo laikotarpiu, nesvarbu, ar turi mėnesines, ar apsivalius, nes jos laukimo laikotarpis yra nėštumas. Todėl vyrui, po lytinių santykių, su savo nėščia žmona išsiskirti nedraudžiama.

Antras atvejis - nėščiosios menstruacijos nesibaigia laukimo periodu, skirtingai nei kitų, nes nėščiosios laukimo laikotarpis pasibaigia tik pagimdžius kūdikį, neatsižvelgiant į tai, ar ji toliau turi menstruacijas, ar ne. Visagalis sakė:

{...وَأُولَٰئِ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...}

O tu, kurios laukiasi (ar jos būtų išsiskyrusios ar našlės), jų ida (laukimo laikotarpis) yra iki kol jos pagimdys. [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:4].

Trečias skyrius: ekstremalių menstruacijų atvejai

Ekstremalių menstruacijų tipai:

Pirmas tipas - pagausėjimas arba sumažėjimas, pavyzdžiui, kai moters menstruacijos paprastai trunka šešias dienas, o kraujas tęsiasi septynias

dienas, arba paprastai trunka septynias dienas, o kraujas nutrūksta po šešeto dienų.

Antras tipas - paankstinimas arba vėlavimas, pavyzdžiui, kai dažniausiai moters mėnesinės prasideda mėnesio pabaigoje, tačiau prasidėjo pradžioje arba kai dažniausiai būna mėnesio pradžioje, o prasidėjo pabaigoje.

Islamo mokslininkų nuomonės dėl šių dviejų tipų skiriasi. Teisingas požiūris yra tas, kad kai moteris mato kraują, jai yra mėnesinės, o kai nuo jo apsivalo, tada ji yra tyra, nesvarbu, ar tai daugiau, ar mažiau, ar ankščiau nei įprasta. Įrodymai jau buvo paminėti prieš tai esančiame skyriuje, kur šariatas nustatė taisykles pagal menstruacijų egzistavimą.

Tai yra Aš-Šafi mazab (požiūris) ir islamo šeikho Ibn Tajmija pasirinkimas. Sachib Al-Maghni sustiprino ir palaikė jį tiesa sakydamas: „Jei į tai būtų atsižvelgiama taip, kaip minima šiame mazabe (požiūryje), Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam), būtų tai nuo pradžių paaiškinęs savo tautai“¹² Atidėlioti paaiškinimo negalima, nes Pranašo žmonoms ir kitoms moterims visada to paaiškinimo reikėjo, todėl Pasiuntinys jo neapleido ir nepamiršo. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima

¹ „Fatvų rinkinys“ (19/238-239).

² [14. Aš-Šafi, knyga „Al-Umm (Motina)“, 1:82].

jam) minėjo mėnesines, bet jų detaliai nepaaiškino, išskyrus istichados atvejų.¹

Trečiasis tipas – gelsvos ar rusvos išskyros, kai kraujas yra geltonas, panašus į žaizdos skystį, arba drumstas, tarpinės spalvos tarp geltonos ir juodos. Jeigu tai pasirodo menstruacijų metu arba prieš apsivalymą, tai laikoma menstruacijomis ir joms taikomos nustatytos mėnesinių taisyklės. Jeigu tai pasirodo po apsivalymo, tai nelaikoma menstruacijomis, kaip nurodyta Um Atijos posakyje: „Po apsivalymo gelsvumo ir rusvumo mes nelaikėme reikšmingu (t. y. nelaikėme menstruacijomis). Perdavė Abu Davud su autentiška perdavimo grandine², Tai taip pat perdavė Al-Bukhari, nesakydamas (po apsivalymo), bet perdavė sakydamas: skyrius apie gelsvumą ir rusvumą kitomis dienomis nei menstruacijos.³

Savo paaiškinime „Fatch al-Bari“ jis sakė: „Jis remiasi ankstesnio Aišos chadiso deriniu sakydamas: kol nepamatysi baltų išskyrų (tyrumo po mėnesinių).“ Minėtas Umm Atijos chadisas nurodė, kad Aišos chadisas turi būti suprantamas taip, kad ji (Aiša) menstruacijų dienomis matė gelsvumą ir rusvumą, o jei tai matė kitomis

¹ „Al-Mughni“ (396/1)

² Įtraukė Abu Davud: knyga „Apsivalymas“, skyrius „Apie moterį, kuri po apsivalymo mato rusvas ir gelsvas išskyras“, Nr. (307).

³ Perdavė Al-Bukhari: „Haid“ knygoje, skyriuje „Apie gelsvas ir drumstas išskyras ne menstruacijų dienomis“, Nr. (326).

dienomis (ne menstruacijų dienomis), tai turėtų sekti ką pasakė Umm Atija.¹

Aišos hadisas, kurį jis paminėjo, yra tas, kurį Al-Bukhari pateikė prieš šį skyrių²: moterys siųsdavo jai skudurėlį (kurį moteris naudoja patikrinti, ar dar liko menstruacinio kraujo), kuriame būdavo medvilnė su gelsvu atspalviu, o ji sakydavo: „Neskubėkite, kol nepamatysite baltų išskyry.“³

Baltos išskyros - tai baltas skystis, kuris nuteka iš gimdos pasibaigus mėnesinėms.

Ketvirtas tipas - pertraukiamos mėnesinės, kai vieną dieną kraujas matomas, o kitą dieną - ne ir t.t. Galimi du atvejai:

Pirmas atvejis, kad su moterimi tai vyksta visą laiką ir tuomet tai yra istichados kraujas, kuriam nustatytos istichados taisyklės.

Antras atvejis, kad su moterimi tai vyksta ne visą laiką, o tik kartais ir ji turi konkretų tyrumo laiką. Mokslininkų nuomonės (tegul Allahas jų pasigaili) apie šio tyrumo atvejį skyrėsi. Ar tai tyrumas, ar jam vis tik galioja menstruacijų taisyklės?

Šafi požiūris teigia (teisingiausia iš dviejų jo posakių), kad tai yra menstruacijų kraujas ir jam nustatytos menstruacijų taisyklės. Tai yra islamo šeicho Ibn Tajmija, Al-Faik ir Abu Hanifos požiūrio

¹ Fath al-Bari, 1/426.

² Sahih Al-Bukhari (1/71).

³ Perdavė Al-Bukhari: „Al-Haid“ knygoje, skyriuje „Apie menstruacijų pradžią ir pabaigą“, prieš hadisą Nr. (320).

pasirinkimas.¹²³ Taip yra todėl, kad baltų išskyrų nematyti. Jei tai būtų tyrumas, tai, kas buvo prieš arba po jo būtų buvę mėnesinės, bet taip nebuvo pasakyta, kitaip laukimo laikotarpis būtų pasibaigęs penkiomis dienomis. Jei tai būtų laikoma tyrumu, tai būtų sunkumų darant ghusl (maudantis) kas dvi dienas, o šariate sunkumų nėra, šlovė Allahui.

Žinoma Chanbali požiūryje, kad kraujas yra mėnesinės, o tyrumas yra apsisvalymas, nebent kraujas viršija menstruacijų laiką, tokiu atveju kraujas, kuris viršija, yra istichada.⁴

Knygoje al-Mughni jis pasakė: „Teigiama, kad kraujo nutrūkimas, trunkantis trumpiau nei vieną dieną, nelaikomas tyrumu. Remiamasi pasakojimu apie pogimdyminį laikotarpį, kad į tai, kas trunka trumpiau nei vieną dieną, nekreipiama dėmesio (tai teisinga, in ša Allah), nes kraujas pasirodo ir vėl nutrūksta. Įpareigojimas kasdien atlikti ghusl (apsiprausimą) sukeltų sunkumų, kurių išvengiama remiantis Visagalio žodžiais:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

ir nesuteikė jums religijoje jokio sunkumo [Koranas, sūra „Hadžas (Piligriminė kelionė)“ 22:78], Jis pasakė: Remiantis tuo, kraujo

¹ „Originalas“ (19/2-20)

² Perduota iš jų knygoje „al Insaʿf“.

³ Žr.: „Al-Umm“ (1/83-84).

⁴ „Al-Mughni“ (226/1).

nutrūkimas trumpiau nei vieną dieną nėra tyrumas, nebent tam yra įrodymų, pavyzdžiui, jei nutrūksta kraujas menstruacijų pabaigoje arba matomos baltos išskyros.»¹

Taigi šis „Al-Mughni“ autoriaus posakis yra vidurys tarp minėtų dviejų požiūrių, ir Allahas geriausiai žino, kas yra teisinga.

Penktas tipas - kraujo trūkumas, kai moteris mato vien drėgmę per mėnesines arba prieš tyrumą ir tai laikoma menstruacijomis, o jei po tyrumo - tai ne menstruacijos. Nes drėgmė priklauso gelsvumui ir rusvumui, ir tai yra jų atvejo taisyklė.

Ketvirtas skyrius: menstruacijų taisyklės

Menstruacijos turi daugiau nei dvidešimt taisyklių. Mes paminėsime kai kurias iš jų, kurios, mūsų nuomone, yra labiausiai reikalingos:

Pirma - maldos atveju - moteriai, turinčiai menstruacijas, draudžiama melstis privalomas bei nafl (neprivalomas) maldas ir jos negalioja. Bet ji turi melstis jei (jai būnant tyrai) maldos laiko užteko bent vienam rakatui, nesvarbu, ar tai buvo maldos laiko pradžioj ar pabaigoj.

Pavyzdys vienu atveju: moteriai mėnesinės prasidėjo po saulėlydžio praėjus vienam maghrib maldos rakato laikui. Taigi, kai ji apsivalo (pasibaigus menstruacijoms), ji turi atlikti Maghrib

¹ „Al-Mughni“ (257/1).

malda, nes ji turėjo laiko, kurio pakako atlikti vienam rakataui (prieš menstruacijas).

Pavyzdys kitu atveju: moteris apsivalė nuo mėnesinių prieš saulėtekį ir likusio laiko pakako vienam rakatui. Tada ji turi atlikti Fadžr maldą, nes ji suspėjo apturėti dalį maldos laiko, kurio užtenka vienam rakatui.

Tačiau jei moteris, turinti menstruacijas, suvokia, kad tos maldos likusio laiko nepakanka pilnam rakatui, pavyzdžiui, pirmame atvejuje jai prasideda menstruacijos akimirka po saulėlydžio arba antrajame atvejuje apsivalo likus akimirkai iki saulėtekio, tada ji neprivalo atlikti šios maldos, pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) žodžius:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

„Kas suspėja į vieną maldos rakatą, tas suspėjo atlikti maldą.“ Mufafakun alaih (Al-Bukhari ir Muslim)¹, Chadiso reikšmė yra tokia, kad kas nesuspėjo mažiau nei į vieną rakatą, tas nesuspėjo į maldą.

Ir jei ji suspėja pasimelsti Asr maldos rakatą, ar ji turi melstis Zuhr maldą su Asr malda? Arba ji suspėja pasimelsti paskutinį rakatą iš Iša maldos, taigi ar jai privaloma kartu su Iša melstis Maghrib?

¹ Perdavė Al-Bukhari: knygoje „Maldos laikai“, skyriuje „Kas suspėjo į maldos rakatą“, Nr. (580), ir Muslim: knygoje „Mečetės ir maldos vietos“, skyriuje „Kas suspėjo į maldos rakatą, tas suspėjo atlikti tą maldą“, Nr. (607).

Mokslininkų nuomonės šiuo klausimu skiriasi, tačiau teisingiausias požiūris yra tas, kad jai tai nėra privaloma, išskyrus tas maldas, kurias ji spėja savo laiku, t. y. tik Asr ir Iša maldas; remiantis Pranašo, tebūnie jam Dievo ramybė ir palaima, pasakymu:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ».

„Kas suspėja į vieną asr maldos rakatą prieš saulėlydį, tas suspėjo atlikti asr maldą.“ Mutafakun alaih (Al-Bukhari ir Muslim)¹, Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) nepasakė, kas atliko ir Zuhr, ir Asr maldas.

Jis nepaminėjo Zuhr maldos atlikimo privalomumo ir pagrindas yra išteisinimas. Tai yra Abu Hanifa ir Malik požiūriai, apie juos paaiškinama Al-Muhadhab interpretacijoje.²

Kalbant apie zikr (Allaho minėjimą), takbir (Allaho šlovinimą), tasbih (Allaho garbinimą), tahmid (dėkojimą Allahui), Allaho vardo minėjimą valgant ir panašius veiksmus, hadisų skaitymą, fikh (jurisprudenciją), dua (maldavimą) ir Korano klausymą, tai menstruojančiai moteriai nėra uždrausta, nes tai yra patvirtinta dviejuose „Sahih“ rinkiniuose ir kituose šaltiniuose,

¹ Perdavė Al-Bukhari: knygoje „Maldos laikai“, skyriuje „Tas, kuris spėjo atlikti fadžr rakatą“, Nr. (579), ir Muslim: knygoje „Mečetės ir maldos vietos“, skyriuje „Kas spėjo atlikti rakatą, tas spėjo atlikti ir pačią maldą“, Nr. (608), iš Abu Hurairos, tebūna Allah juo patenkintas, hadiso.

² „Al-Madžmu šarh al-Muhazab“ (3/70).

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي حَجَرٍ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

„Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) priguldavo ant Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) kelių, kai jai buvo mėnesinės, ir jis skaitydavo Koraną.“¹

Dviejuose sachych taip pat pranešama, kad Umm Atija (tebūnie Allahas ja patenkintas), išgirdo Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) sakant:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ -يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ- وَلَيْسَ هُنَّ الْخَيْرُ، وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزُّلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

„išeina subrendusios, atsiskyrusios ir turinčios menstruacijas moterys į dvi Eid šventes. Moterys turinčios menstruacijas turi likti atokiau nuo maldos vietos, ir tegul liudija gerį ir dalyvauja tikinčiųjų dua (maldavimuose).“²

Kalbant apie moterį, turinčią menstruacijas, kuri pati skaito Koraną, jei ji žiūri akimis ar mąsto širdimi, netaria žodžių liežuviu, tai nieko blogo, pavyzdžiui, jei Koranas yra padedamas ir ji žiūri į

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie vyro skaitymą ant savo žmonos kelių, jai sergant menstruacijomis“, Nr. (297), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie vyro atsirėmimą ant savo žmonos kelių, jai sergant menstruacijomis, ir Korano skaitymą“, Nr. (301), iš Aišos hadiso.

² Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijos“ knygoje, skyriuje „Moters, turinčios menstruacijas, dalyvavimas dviejose Eid šventėse ir musulmonų maldavimuose, ir kad jos turi vengti maldos vietos“, Nr. (324). ir Muslim: „Dviejų Eid švenčių malda“ knygoje, skyriuje „Paminėjimas apie leidimą moterims eiti į dviejų Eid švenčių malda į maldos vietą ir dalyvauti pamoksle, atskirai nuo vyrų“, Nr. (890).

eilutes ir skaito jas širdimi. An-Navavi sakė Šarh al-Muhazab knygoje: „Tai leistina be nesutarimų“¹.

Bet jei tai deklamuojama žodžiu, tai dauguma mokslininkų laikosi nuomonės, kad tai draudžiama. Al-Bukhari, Ibn Džaryr At-Tabari ir Ibn Al-Mundhir sakė: tai leistina.²³⁴

Taip pat tai buvo papasakota remiantis Maliko ir Aš-Šafi autoritetu pagal seną posakį⁵, tai apie juos papasakojo knygoje Fath Al-Bari⁶.

Al-Bukhari paminėjo, komentuodamas Ibrahimo Al-Nakhai posakį: nieko blogo jei ji skaito Korano eilutę⁷.

Islamo šeikhas Ibn Tajmija pasakė „Ibn Kasim“ fatvų grupėje: «Draudime jai (skaityti) Koraną iš esmės nėra jokios sunos, nes jo žodžiai:

«لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنْبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ»

„Moteris menstruacijų metu ir asmuo džanaba (lytinio nešvarumo) būsenoje neturi skaityti nieko

¹ „Al-Madžmu“ (2/ 357).

² „Al-Avsat“ (2/223).

³ Fath al-Bari, 1/408.

⁴ Žr. Sahih Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Moteris menstruacijų metu atlieka visus ritualus, išskyrus Kaabos apėjimą“, ir Fath Al-Bari (1/ 407-408).

⁵ „Al-Madžmu“ (2/356).

⁶ Fath al-Bari, 1/408.

⁷ Perdavė Al-Bukhari: „Haid“ knygoje, skyriuje „Menstruacijas turinti moteris atlieka visus ritualus, išskyrus apėjimą aplink Namus (Kaabą)“, prieš hadisą Nr. (305).

iš Korano.“¹ Daif (silpnas) hadisas hadisų žinovų sutarimu².

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) laikais moterims taip pat būdavo mėnesinės. Jei joms būtų buvę uždrausta deklamuoti Koraną, kaip buvo uždrausta melstis, Pranašas būtų tai paaiškinęs savo bendruomenei, o jo žmonos būtų tai išmokusios ir perdavusios žmonėms. Kadangi niekas nepranešė apie Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) draudimą, to neleistina uždrausti. Ir jei jis to neuždraudė savo laiku dėl mėnesinių, yra žinoma, kad tai nedraudžiama.³

Žinant mokslininkų skirtingus požiūrius, reikėtų pasakyti, kad menstruojančiai moteriai geriau nedeklamuoti Korano žodžiu, išskyrus atvejus, kai to reikia, pavyzdžiui, jei ji yra mokytoja ir jai reikia išmokyti besimokančias moteris arba atsiskaitymo atveju, kai mokinė turi deklamuoti, kad ją patikrintų ar pan.

Antra. Pasninkas: mėnesines turinčiai moteriai pasninkauti draudžiama, nesvarbu ar tai privalomas, ar nafl (neprivalomas) pasninkas. Jos pasninkas negalioja, tačiau vėliau (po apsivalymo) ji privalo atpasninkauti praleisto privalomo

¹ Perdavė At-Tirmizi: „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie tai, kad netyras žmogus ir moteris, turinti menstruacijas, nedeklamuoja Korano“, Nr. (131).

² Žr.: At-Tirmizi Al-Ilal (69/ tartibuhu), ir Al-Baihaki As-Sunan Al-Kubra (1/309), ir Ibn Abd al-Hak Al-Ahkam Aš-Šarija (1/504), ir Az-Zailai Nasb Ar-Raja (1/195).

³ Fatvų rinkinys (26/ 191).

pasninko dienas. Pagal Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) chadišą:

"كَانَ يُصِيئُنَا ذَلِكَ -تَعْنِي: الْحَيْضَ- فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

„Kai prasidėdavo mėnesinės, mums buvo įsakyta kompensuoti praleistas pasninko dienas, tačiau nebuvo įsakyta kompensuoti praleistų maldų." Mutafakun alaih (pagal du didžius mokslininkus Al-Bukhari ir Muslim kaip „bendrai sutartas“)¹.

Jei pasninko metu jai prasideda menstruacijos, jos pasninkas yra negaliojantis, net jei tai buvo akimirka prieš saulėlydį. Ji turi kompensuoti tą dieną, jei tai buvo privalomas pasninkas. Jei ji pajunta mėnesinių pradžią prieš saulėlydį, bet jos prasideda tik po saulėlydžio, vadinasi, jos pasninkas yra pilnas ir galiojantis, nes nėra nustatytų jokių taisyklių kraujui moters iščiose.

Ir dėl to, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) kai jo buvo paklausta apie moterį, kuri miego metu mato tai, ką mato vyras: ar ji turi daryti ghusl (apsivalymą)?

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ»

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Al-Haid“ knygoje, skyriuje „Menstruacijas turinti moteris nekompensuoja maldų“, Nr. (321). ir Muslimas: „Al-Haid“ knygoje, skyriuje „Apie prievolę menstruacijas turinčiai moteriai kompensuoti pasninką, bet ne maldą“, Nr. (335). Formuluoatė pagal Muslim.

Jis pasakė: „Taip, jei ji pamatė skystį.“¹ Taigi taisyklė galioja tuomet, kai sperma yra matoma. Lygiai taip pat menstruacijų taisyklės taikomos tada, kai jos yra matomos išorėje, o ne vien pajutus jų pradžia.

O jei aušra išaušta jos menstruacijų metu, jos pasninkas tą dieną negalioja, net jei ji apsivalo akimirka po aušros.

Ir jei jai mėnesinės baigiasi prieš aušrą ji gali pasninkauti ir jos pasninkas galios, net jei ji dar neapsivalė iki aušros. Pavyzdžiui, kai neapsivalęs žmogus ketina pasninkauti, o apsivalo tik po aušros, tai jo pasninkas yra galiojantis. Aiša (tebūnie Allahas ja patenkintas) perdavė:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنْبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ".

„Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsikeldavo Ramadano mėnesio ryte, po lytinių santykių (ne seksualinių sapnų) ir pasninkaudavo.“ Bendrai sutartas (Al-Bukhari ir Muslim)².

Trečias. Kaabos apėjimas: taigi jai (moteriai turinčiai menstruacijas) draudžiama apeiti Kaabą, nesvarbu ar tai privalomi, ar nafl apėjimai, jie

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Mokslo“ knygoje, skyriuje „Kuklumas moksle“, Nr. (130), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie moters privalomą apsiprausimą...“, Nr. (313).

² Perdavė Al-Bukhari: „Pasninko“ knygoje, skyriuje „Pasninkaujančiojo apsiprausimas“, Nr. (1931). Ir Muslim: „Pasninko“ knygoje, skyriuje „Apie pasninko galiojimą to, kurį aušra užklumpa esant džunub būsenoje“, Nr. (1109).

negalioja. Kalbant apie kitus piligrimystės veiksmus, tokius kaip ėjimas tarp Safa ir Marua kalnų, stovėjimas ant Arafa, nakvynė Muzdalifoje ir Minoje, akmenukų mėtymas ir kiti hadž bei umra ritualai jai nėra uždrausti. Pagal Pranašo (ramybės ir Allaho palaima jam) posakį Aišai, kai jai prasidėjo mėnesinės:

«أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

„Turėtum atlikti viską, ką atliktų piligrimas, išskyrus Kaabos apėjimą, kol būsi tyra (kol atliksi ghusl)“.¹

Remiantis tuo (kas minėta anksčiau), jei moteris apeina Kaabą būdama tyra ir mėnesinės jai prasideda po apėjimo arba per Saj (ėjimą tarp Marua ir Safa kalnų), tai nieko blogo.

Ketvirtas: Atsisveikinimo apėjimas aplink Kaabą jai nereikalingas: jei moteris baigia hadž ir umra ritualus, tada prieš išvykstant į savo šalį jai prasideda mėnesinės ir tęsiasi iki išvykimo, ji iškeliauja be Atsisveikinimo apėjimo aplink Kaabą. Ibn Abbas (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė:

“أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ”.

„Žmonėms buvo įsakyta, kad jų paskutinis veiksmas prie Kaabos būtų atsisveikinimo

¹ Įtraukė Al-Bukhari „Haid“ knygoje, skyriuje „Menstruacijas turinti moteris atlieka visus ritualus, išskyrus Namų (Kaabos) apėjimą“, Nr. (305). Ir Muslim „Hadž“ knygoje, skyriuje „Ihramo būdų paaiškinimas“, Nr. (1211).

apėjimas, tačiau moterims, kurioms yra mėnesinės, buvo suteiktas palengvinimas.“ [Mutafakun alaih (Al-Bukhari ir Muslim)]¹.

Atsisveikinimo apėjimo metu menstruojančiai moteriai nepageidautina ateiti prie Al-Haram mečetės durų, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) to daryti neminėjo, o garbinimo veiksmai remiasi tuo, kas paminėta, nes pasakojime apie Safiją (tebūnie Allahas ja patenkintas), kai jai prasidėjo mėnesinės po Ifados apėjimo, Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) jai pasakė:

«قُلْتُفِرْ إِذْنٌ».

„Tada žygiuok.“ Bendrai sutarta dėl autentiškumo pagal Al-Bukhari ir Muslim².

Jis neišsakė jai ateiti prie Al-Haram mečetės durų, ir jei tai būtų teisėta, būtų apie tai pranešęs. Kalbant apie hadž ir umra apėjimus, tai jai reikalinga jei ji apsivalė.

Penktas. Buvimas mečetėje: moteriai, turinčiai menstruacijas, draudžiama būti mečetėje, net Eid maldos vietoje. Umm Atija (tebūnie Allahas ja patenkintas) pranešė, kad girdėjo Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) sakant:

¹ Įtraukė Al-Bukhari: Hadžo knyga, skyrius „Atsisveikinimo apėjimas“, Nr. (1755). ir Muslim: Hadžo knyga, skyrius „Atsisveikinimo apėjimo privalomumas ir atleidimas nuo jo menstruojančiai moteriai“, Nr. (1328).

² Perdavė Al-Bukhari: „Hadž“ knygoje, skyriuje „Apie moters mėnesines po Ifada apėjimo“, Nr. (1757). ir Muslim: „Hadž“ knygoje, skyriuje „Apie Atsisveikinimo apėjimo privalomumą“, Nr. (1211).

«يَحْزُرُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ».

„išeina subrendusios, atsiskyrusios ir turinčios menstruacijas moterys.“ Jame teigiama:

«يَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

„moterys turinčios menstruacijas turi likti atokiau nuo maldos vietos.“ Mutafakun alaih (pagal du didžius mokslininkus Al-Bukhari ir Muslim kaip „bendrai sutartas“)¹.

Šeštas. Lytiniai santykiai: jos (menstruojančios moters) vyrui su ja santykiuoti draudžiama ir jai leisti jam tai daryti draudžiama; dėl Visagalio žodžių:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَجْبُضِّ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَجْبِضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai yra Aza (žalinga sutuoktiniui turėti intymius santykius su savo žmona, kol ji kraujuoja), taigi neturėkite intymių santykių su moterimis jų mėnesinių laiku tol, kol jos apsivalys... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:222]. Menstruacijos reiškia menstruacijų laiką ir vietą (makštis). Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ».

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijos“ knygoje, skyriuje „Moters, turinčios menstruacijas, dalyvavimas dviejose Eid šventėse ir musulmonų maldavimuose, ir kad jos turi likti atokiau nuo maldos vietos“, Nr. (324). ir Muslim: „Dviejų Eid švenčių malda“ knygoje, skyriuje „Apie leidimą moterims eiti į maldos vietą per dvi Eid šventes ir klausytis pamokslų, atskirai nuo vyrų“, Nr. (890).

„darykite viską, išskyrus lytinius santykius (su žmonomis)“ t. y. santykiavimas. Perdavė Muslim¹. Musulmonai vienbalsiai priėmė draudimą vaginalinei lytinei sueičiai su menstruojančia moterimi.

Tam, kas tiki Allahu ir Paskutiniąją dieną, neleidžiama daryti šio smerktino dalyko, kurio draudimo įrodymas yra Visagalio Allaho knyga, Jo Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) Suna ir musulmonų sutarimas. Jei kas tai daro, jis yra vienas iš tų, kurie priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui ir eina netikinčiųjų keliu. Šarch Al-Muhadhab knygoje 374 psl., 2 dalyje, Aš-Šafi (tegul Allahas jo pasigaili) pasakė: „Kas tai daro, padarė didelę nuodėmę.“ Mūsų bendražygiai ir kiti sakė: „Kas mano, kad santykiauti su moterimi, turinčia menstruacijas, yra leistini, bus laikomas kafiru (netikiniu).“ Nauavi žodžiai.

Ir jam (vyriui) buvo leista - šlovė Allahui - išpildyti savo geismą be lytinių santykių, pavyzdžiui, bučiniu, apkabinimu ir intymumu, neartėjant prie moters makšties. Būtų geriau, kad jis neartėtų prie to, kas yra tarp bambos ir kelių, nebent per barjerą. Pagal Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) pasakymą:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَنْزِرُ فَيُبَاسِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ.

¹ Perdavė Muslim: „Menstruacijos“ knygoje, skyriuje „Apie menstruojančios moters vyro galvos plovimą“, Nr. (302).

„Kai man buvo menstruacijos, Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) liepdavo apsivilkti Izar (suknelę, dėvimą žemiau juosmens) ir imdavo mane glamonėti.“ Mutaḥakun alaih (Al-Bukhari ir Muslim)¹.

Septintas. Skyrybos: vyrui draudžiama skirtis su menstruojančia moterimi, dėl Visagalio posakio:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

Pranaše ﷺ, kai jūs (musulmonai) skiriatės su moterimis, skirkitės su jomis jų Ida (nustatytais laikotarpiais)... [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:1]. Tai yra: jei moterims skirtas laukimo laikotarpis skyrybų metu, tai galioja tik tuo atveju, jei vyras išsiskyrė su moterimi kai ji buvo nėščia arba tyra - neturėjusi lytinių santykių. Nes jei ji išsiskyrė su vyru menstruacijų metu, laukimo laikotarpio ji negavo, kadangi mėnesinės, per kurias ji išsiskyrė, neįskaitomos į laukimo laikotarpį. Ir jei ji buvo išsiskyrusi apsivaliusi iškart po lytinių santykių, tada laukimo laikotarpis nėra žinomas, nes nežinoma, ar ji pastojo nuo šio lytinio akto. Todėl ji turi gauti laukimo laikotarpį dėl nėštumo, o jei nepastojo, tada dėl menstruacijų. Nes jei laukimo laikotarpio tipas nėra aiškus, išsiskirti uždrausta tol, kol reikalas paaiškės.

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Haid“ knygoje, skyriuje „Intymumas su menstruojančia moterimi“, Nr. (301). Ir Muslim: „Haid“ knygoje, skyriuje „Intymumas su menstruojančia moterimi virš izaro“, Nr. (293).

Išsiskirti su moterimi, turinčia menstruacijas, pagal anksčiau minėtą Korano eilutę yra draudžiama. Kaip yra patvirtinta dviejuose Sahih rinkiniuose ir kituose šaltiniuose iš Ibn Umaro hadisų: jis išsiskyrė su savo žmona tuo metu, kai jai buvo mėnesinės. Apie tai jo tėvas Umaras paklausė Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam). Pranašas supyko ir atsakė:

«مَرْءٌ فَلْيَرِ اجْعَلَهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ تَطْهَرُ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدَ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ، فَبِئْسَ الْوَعْدُ الَّذِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ».

„Įsakyk jam susigražinti ją ir laikyti, kol ji apsivalys nuo mėnesinių, tada jai vėl prasidės mėnesinės ir po to ji dar kartą apsivalys. Jeigu jis nori, gali ją pasilikti, o jeigu nenori – gali su ja išsiskirti prieš santyki audamas. Tai yra ida (laukimo laikotarpis), kurį Allahas yra įsakęs moterų skyryboms.“¹

Jeigu vyras išsiskiria su žmona jos menstruacijų metu, jis nusideda ir turi atgailauti Visagaliai Allahui bei susigražinti ją, kad pagal Allaho ir Jo Pasiuntinio įsakymą su ja išsiskirtų teisėtai. Jis pasilieka ją tol, kol ji apsivalys nuo mėnesinių, kurių metu įvyko skyrybos. Vėliau jai vėl prasideda mėnesinės, ir kai ji po jų apsivalo, jis, jeigu nori, gali ją pasilikti, o jeigu nenori – išsiskirti su ja prieš santykiavimą.

¹ Įtraukė Al-Bukhari: Skyrybų knyga, Nr. (5251). ir Muslim: Skyrybų knyga, skyrius „Draudimas skirtis su menstruojančia moterimi be jos sutikimo, ir kad jei jis nepaklustų, skyrybos įvyksta, ir jam įsakoma ją susigražinti“, Nr. (1471), iš Ibn Umar hadiso.

Trys atvejai neištraukti į skyrybų draudimą menstruacijų metu:

Pirmas atvejis: jei skyrybos įvyko prieš tai, kai jis buvo vienas su ja arba ją palietė, tai nieko blogo, kad jis išsiskyrė, kol jai yra mėnesinės. Kadangi tuo metu jai nėra laukimo laikotarpio, todėl jos skyrybos neprieštarauja Visagalio posakiui:

{...فَطَّافُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

...skirkitės su jomis jų ida (nustatytais laikotarpiais)... [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:1].

Antras atvejis: jei menstruacijos atsiranda nėštumo metu (to priežastis jau buvo paaiškinta).

Trečias atvejis: jei skyrybos yra svarstytinos (khula atveju), tada nėra nieko blogo, kad jis su ja išsiskyrė, kol jai yra mėnesinės.

Pavyzdžiui, jei tarp sutuoktinių kyla ginčas ir netinkamas elgesys, tada vyras imasi kompensacijos, kad su ja išsiskirtų, ir tai leistina net jei jai yra mėnesinės. Pasakojo Ibn Abbas (tebūnie Allahas jais abiem patenkintas), kad Sabit bin Kais bin Šamo žmona atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) ir pasakė: „O Allaho Pasiuntiny, aš jam nepriekaištauju nei dėl charakterio, nei dėl religijos, tačiau bijau tapti kalta dėl pareigų savo vyrui nevykdymo islamo atžvilgiu.“ Tuomet Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė:

«أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»

„Ar tu gražinsi jam jo sodą?“ Ji atsakė: „Taip“. Tada Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė:

«اقْبِلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقًا»

«Priimk sodą ir su ja išsiskirk.» [Perdavė Al-Bukhari]¹.

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) neklausė ar jai buvo mėnesinės, ar ji apsivaliusi, kadangi šios skyrybos yra moters atpirkimas jai pačiai, tai bet kuriuo atveju leistina, kai reikia.

Al-Mughni knygoje sakoma, pagrindžiant leistinumą išsiskirti menstruacijų metu, psl. 52, tomas 7. : „Nes skyrybų draudimas menstruacijų metu yra dėl žalos, kurią jai sukelia ilgas laukimo laikotarpis. Khula (skyrybos moters iniciatyva) yra skirta pašalinti žalą, kurią žmona patiria dėl netinkamo elgesio ir gyvenimo su vyru, kurio ji nekenčia. Gyvenimo su nekenčiamu vyru žala yra didesnė už laukimo laikotarpio žalą. Todėl Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) neklausė jos apie jos būklę (ar apsivaliusi, ar jai mėnesinės).“ Baigta.

Kalbant apie vedybų sutartį su moterimi, kuriai yra mėnesinės, tai nieko blogo, nes nėra jokių įrodymų, kurie tai uždraustų. Tačiau vyro įsileidimas pas ją jos menstruacijų metu yra nepageidautina. Jei vyras yra saugus nuo (lytinių)

¹ Įtraukė Al-Bukhari: Knyga „Skyrybos“, skyrius „Khul‘ ir kaip jame vyksta skyrybos“, Nr. (5273), iš Ibn Abbas hadiso, tebūnie Allahas jais patenkintas.

santykių su ja, tai nieko blogo ir jei jis bijo pažeisti draudimą, laukia tol, kol ji apsivalys.

Aštunta. Menstruacijų laukimo laikotarpis skyrybų atveju: jeigu vyras išsiskiria su žmona po to, kai ją palietė arba buvo su ja vienumoje, ji turi laukti tris menstruacijų ciklus, jeigu ji menstruoja ir nėra nėščia; remiantis Visagalio žodžiais:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...﴾

O išsiskyrusi moteris turi laukti tris menstruacijų laikotarpius... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:228]. Tai yra: trys menstruacijos. Jei moteris nėščia, jos laukimo laikotarpis tęsiasi iki gimdymo, nesvarbu kiek tai trunka, pagal Allaho posakį:

﴿...وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

tų, kurios laukiasi (ar jos būtų išsiskyrusios ar našlės), jų ida (laukimo laikotarpis) yra iki kol jos pagimdys. [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:4], Ir jei ji yra iš tų, kurioms nėra mėnesinių, pavyzdžiui, mergaitei, kuriai menstruacijos neprasidėjo, ar nemenstruojančiai moteriai dėl senatvės, ar dėl operacijos (kurios metu buvo pašalinta gimda), ar kitų dalykų, dėl kurių ji nebesitiki menstruacijų, jos laukimo laikotarpis yra trys mėnesiai, pagal Allaho posakį:

﴿وَاللَّائِي يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ...﴾

O tų iš jūsų moterų tarpo, kurios daugiau nebesitiki menstruacijų, jei jūs abejojate (dėl jų

menstruacijų) – tada jų laikotarpis (ida) yra trys mėnesiai ir tu, kurios neturi menstruacijų (t. y. dar nepasiekusių brandos)... [Koranas, sūra „Skyrybos“ 65:4], Jei moteris menstruoja, tačiau mėnesinės pailgėjo dėl žinomos priežasties, pavyzdžiui, ligos ar žindymo, tada ji lieka laukimo laikotarpyje. Jei menstruacijos ilgokos, jos skaičiuojamos prie laukimo laikotarpio. Jei priežastis pašalinama (tai yra, ji pasveiko nuo ligos arba baigė žindymą), o mėnesinės dar išlieka, tada jos laukimo laikotarpis yra ištisus metus (skaičiuojama nuo priežasties pasibaigimo). Tai teisingas požiūris, kuris atitinka šariato taisyklės. Taigi, jei priežastis pašalinama ir mėnesinės negrįžta, tai skaitoma, kad mėnesinės pailgėjo dėl nežinomos priežasties. Tada laukimo laikotarpis yra ištisus metus (devyni mėnesiai nėštumui (jei jis yra)) ir trys mėnesiai Iddah (laukimo laikotarpis).

Tačiau jeigu skyrybos įvyksta po santuokos sutarties sudarymo, bet prieš prisilietimą ir buvimą vienumoje, laukimo laikotarpio apskritai nėra – nei dėl menstruacijų, nei dėl kitos priežasties; remiantis Visagalio posakiu:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا...﴾

O jūs tikintieji, kai vedate tikinčias moteris, o tada išsiskirate dar neturėję lytinių santykių su jomis, neturite skaičiuoti jokio ida [su skyrybomis

susijusio laiko tarpo, žr. eilutę 65:4] dėl jų... [Koranas, sūra „Sajungininkai“ 33:49].

Devinta. Sprendimas dėl neapvaisintos gimdos (t. y., kad joje nėra nėštumo). To reikia, kai nuspręsta dėl neapvaisinimo šiais skirtingais atvejais:

Iš jų: jei žmogus miršta, palikdamas moterį, kurios nėštumas turi paveldėtoją jam (ir ji yra ištekęjusi), tada jos vyras jos neliečia tol, kol prasidės mėnesinės arba paaiškės nėštumas. Jei paaiškėja, kad ji nėščia, nusprendžiama, kad žmogus (kuris mirė) turi paveldėtoją. O jei jai mėnesinės prasideda, tada nusprendžiama, kad žmogus (kuris mirė) neturi paveldėtojo.

Dešimta. Pareiga atlikti ghusl (apsivalyti): kai moteriai mėnesinės baigiasi ji privalo atlikti ghusl, nuplaudama visą kūną. Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį Fatimai bint Abi Hubaiš:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَأَغْتَسَلِي وَصَلِّي».

„Taigi, kai prasidės mėnesinės, atsisakyk maldu, o kai jos pasibaigs, išsimaudyk ir vėl pradėk melstis.“¹ Perdavė Al-Bukhari.

Mažiausia kas privaloma atliekant ghusl - nuplauti visą kūną, net ir (odą) po plaukais, o geriau, kad tai būtų atliekama kaip šiame chadise:

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Menstruacijų pradžia ir pabaiga“, Nr. (320), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Moteris, kenčianti nuo nenormalaus kraujavimo, jos apsiplovimas ir malda“, Nr. (333), iš Aišos hadiso (tebūnie Allahas ja patenkintas).

Asma bint Šakl paklausė Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) apie ghusl (apsivalymą) po menstruacijų. Jis atsakė:

«تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَتَسْدِرُهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَذْكُهُ ذَلْكَ أَشَدِّدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤْنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمَسَّكَةً - أَيْ: قِطْعَةً قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ - فَتَطَهَّرُ بِهَا»

visi iš jūsų turėtų naudoti vandenį (sumaišytą su Sidra medžio lapais) ir gerai išsivalyti, o tada užsipilti vandens ant galvos ir gerai trinti, kol pasieks plaukų šaknis. Po to ji turėtų paimti su misk išteptą audinį ir juo apsivalyti. Asma paklausė: „kaip man apsivalyti su audiniu?“ Pranašas pasakė:

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

„Subhanallah!“ (Koks tobulas yra Allahas!), Tada Aiša jai tarė: „Sek kraujo pėdsakus.“ [Perdavė Muslim]¹.

Galvos plaukų nebūtina išleisti, bet jei jie tvirtai surišti, vanduo gali nepasiekti šaknų. Pagal Umm Salama (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadisą (sahih Muslim rinkinyje), ji paklausė Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam): „Esu moteris, kuri savo plaukus laiko supintus – ar turėčiau juos išardyti, kai prausiuosi po lytinių santykių?“ Kitoje versijoje priduriama: „dėl menstruacijų ir po lytinių santykių?“ Jis atsakė:

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apsivalymas po menstruacijų“, Nr. (315), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie rekomenduojamą misk audinio naudojimą kraujo vietoje po menstruacijų“, Nr. (332), iš Aišos hadiso.

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَنَيَاتٍ ثُمَّ تُفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

„ne, užtenka užmesti tris saujas ant galvos, tada apsipilti vandeniu ir būsi apsisivaliusi.“¹.

Jei po menstruacijų moteris tampa tyra maldos laiku, ji turi skubėti išsimaudyti, kad spėtų laiku atlikti maldą. Jei ji yra kelionėje ir neturi vandens arba turi, bet serga ar bijo, kad vanduo pakenks, ji atlieka tajamumą vietoj prausimosi, kol kliūtis (kuri trukdo prausti vandeniu) bus pašalinta, tada ji turi atlikti ghusl.

Kai kurios moterys tampa tyros maldos laiku, o ghusl atideda vėliau, sakydamos, kad šiuo metu jos negali atlikti ghusl. Tačiau tai nėra tikras pasiteisinimas. Kadangi ji gali apsiriboti minimalia ghusl atlikimo eiga ir laiku atlikti maldą. Tada, kai ji turės laiko, gali atlikti pilną ghusl.

Penktas skyrius: istichados taisyklės

Istichada - tai yra kai moteriai kraujo tekėjimas tęsiasi ir niekada nesustoja arba nutrūksta tik trumpam laikui, pavyzdžiui, dieną ar dvi dienas per mėnesį.

Pirmojo atvejo (kai kraujas niekada nenutrūksta) įrodymas yra sachych Al-Bukhari perduotas chadisas, kad Aiša (tebūnie Allahas ja patenkintas) perdavė: Fatima Bint Abi Hubaiš

¹ Įtraukė Muslim: „Haid“ knygoje, skyriuje „Sprendimas dėl besimaudančiosios kasų“, Nr. (330).

pasakė Allaho Pasiuntiniui (ramybė ir Allaho palaima jam):

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهَرُ".

„O Allaho Pasiuntiny, aš niekada nesu tyra.“ Kitoje versijoje:

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ".

„man kraujas teka (net ir pasibaigus mėnesinėms) ir aš niekada nesu tyra.“¹

Antrojo atvejo įrodymas (kai kraujas nutrūksta tik trumpam laikui) yra Chamna bint Džachš chadisas, kai ji atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) ir pasakė:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً".

„O Allaho Pasiuntiny, mano menstruacijos sunkios ir kraujas stipriai teka.“ [Perdavė jį Ahmed, Abu Davud ir At-Tirmizi², kuris jį įvertino kaip sahih ir perdavė Imamo Ahmedo įvertinimą kaip sahih, o Al-Bukhari – kaip hasan]³.

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Vudu“ knygoje, skyriuje „Apie kraujo plovimą“, Nr. (228), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie moterį, kuri kraujuoja ne menstruacijų metu, jos apsivalymą ir malda“, Nr. (333), iš Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadiso.

² Įtraukė Ahmed (6/ 349), ir Abu Davud: „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie maldos nutraukimą prasidėjus mėnesinėms“, Nr. (287), ir At-Tirmizi: „Apsivalymo“ skyriuose, skyriuje „Apie moterį, patiriančią istihadą, kuri sujungia dvi maldas su vienu apsiprausimu“, Nr. (128), iš Hamna bint Džahš (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadiso.

³ Sunan At-Tirmizi: „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie tai, kad mustahada jungia dvi maldas su vienu ghusl“, po hadiso Nr. (128).

Istichados atvejai:

Moters, turinčios istichadą, trys atvejai:

Pirmas atvejis: kai jai yra žinomas mėnesinių laikotarpis (prieš istichadą), todėl jai pritaikomos menstruacijų taisyklės. O visa kita yra istichada ir jai pritaikomos istichados taisyklės

To pavyzdys: moteris, kuriai mėnesinės yra per kiekvieno mėnesio pirmas šešias dienas, o staiga jai prasideda istichada ir kraujas teka nuolat. Šiuo atveju menstruacijų laikotarpis būtų šešios dienos nuo kiekvieno mėnesio pradžios ir visa kita yra istichada. Pagal Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadisą, kad Fatima bint Abi Hubaiš pasakė: „O Allaho Pasiuntiny, aš nuolat kraujuoju (tarp mėnesinių) ir netampu tyra. Ar turėčiau atsisakyti maldų?“ Jis atsakė:

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عَرَقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرُ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

„Ne, tai yra iš kraujagyslės. Susilaikyk nuo maldos tiek dienų, kiek tau paprastai trukdavo mėnesinės, tada atlik ghusl ir melskis.“ Perdavė al-Bukhari¹.

Sahih Muslim hadise, Pranašas pasakė Umm Habibai bint Džahš:

«أَمُكْنِي قَدَرَ مَا كَانَتْ تَحِيضُكَ حَيْضَتُكَ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Menstruacijos, ir kuo tikima moterimis dėl menstruacijų ir nėštumo, dėl to, kas įmanoma menstruacijų atveju“, Nr. (325), iš Aišos hadiso.

„Laikykis atokiai (nuo maldos) tol, kol įprastos mėnesinės trukdys tau (melstis), o po to atlik ghusl ir melskis“¹.

Remiantis tuo, menstruojanti moteris (kuriai žinomas mėnesinių laikotarpis) susilaiko nuo maldos, tada ji apsivalo ir meldžiasi, tuo metu nesirūpindama istichados krauju.

Antras atvejis: kai jai nežinomas mėnesinių laikotarpis (prieš istichadą), tai yra, kraujas jai niekada nenutrūko nuo pirmų mėnesinių pradžios. Tada ji turi atskirti istichados kraują nuo menstruacijų kraujo. Menstruacijų kraujas būna tamsesnis, tirštesnis ir turi specifinį kvapą, ir jam nustatytos mėnesinių taisyklės. O visa kita yra istichada, ir kraujui yra nustatytos istichados taisyklės.

To pavyzdys: moteris, kuri pirmą kartą pamatė kraują ir jis toliau nebenutrūko. Tačiau dešimt dienų jis (kraujas) buvo juodas, o likusią mėnesio dalį raudonas, arba dešimt dienų jis buvo tirštas, o likusią mėnesio dalį buvo skystas, arba dešimt dienų turėjo mėnesinių kvapą, o likusią mėnesio dalį neturėjo kvapo. Jos mėnesinės yra tos, kurios pirmame pavyzdyje yra juodos, antrame - tirštos, trečiame - su kvapu. Visa kita - istichada. Pagal

¹ Įtraukė Muslim: „Haid“ knygoje, skyriuje „Apie moterį, patiriančią istichadą, jos apsiprausimą ir maldą“, Nr. (334), iš Aišos hadiso.

Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį Fatimai bint Abi Hubaiš:

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرِفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عَرَقٌ».

„Kai pasirodo mėnesinių kraujas ir jis yra atpažįstamai juodas, susilaikyk nuo maldos. Tačiau kai pasirodo kitas kraujo tipas, apsiprausk (atlik vudu) ir melskis, nes tas kraujas yra tik iš kraujagyslės.“ [Perdavė Abu Davud ir An-Nasai, o Ibn Hiban ir Al-Hakim įvertino kaip sahih]¹.

Šio chadiso perdavimo grandinė ir sanad yra svarstyti, tačiau mokslininkai (tegul Allahas jų pasigaili) juo pasinaudojo, ir tai yra daugumos moterų paprotys.

Trečias atvejis: kai jai nežinomas mėnesinių laikotarpis ir kraujas nenutrūko nuo pirmų mėnesinių pradžios. O kraujo negalima atskirti (t.y. neturi specifinių savybių). Tada ji turi daryti kaip daro dauguma moterų - mėnesinėmis laikomos šešios ar septynios dienos iš kiekvieno mėnesio

¹ Perdavė Abu Davud „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie maldos atsisakymą prasidėjus mėnesinėms“, Nr. (286); an-Nisai „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie moterį, patiriančią istihadą, kuri žinojo savo mėnesinių dienas prieš kraujavimui tampant nuolatinu“, Nr. (211); Ibn Madža Apsivalymo ir jo

„Sunų“ knygoje, skyriuje „Apie moterį, patiriančią istihadą, kuri žinojo savo mėnesinių dienas prieš kraujavimui tampant nuolatinu“, Nr. (620); taip pat Ibn Hibban savo „Sahih“ rinkinyje (1348) ir al-Hakimas savo „Al-Mustadrak“ rinkinyje (618), iš Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadiso.

(pradedant skaičiuoti nuo pirmų mėnesinių). O visa kita yra istichada.

To pavyzdys yra: kai moteris pirmą kartą pamatė kraują penktą mėnesio dieną, o kraujas toliau nenutrūko (jo negalima atskirti nei pagal spalvą, nei kvapą...), todėl jos mėnesinės bus šešios arba septynios dienos kiekvieną mėnesį, pradedant skaičiuoti nuo penktos dienos. Pagal Hamna bint Džahš (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadisą, kad ji pasakė: „O Allaho Pasiuntiny, mano menstruacijos sunkios ir jos trukdo man melstis ir pasninkauti, tai kokį įsakymą man duodate?“ Jis atsakė:

«أَنْعَثُ لَكَ (أَصِفْ لَكَ اسْتِعْمَالَ) الْكُرْسُفَ (وَهُوَ الْقُطْنُ) تَضَعِيْنَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ»،

„Siūlau tau naudoti medvilnę, nes ji sugeria kraują.“ Ji pasakė: „Tai daugiau nei tai.“ Ir apie tai Pranašas pasakė:

«إِنَّمَا هَذَا رَكُضَةٌ مِنْ رَكَضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومي».

„Tai tėra Šetono postūmis, todėl laikyk, kad tavo mėnesinės trunka šešias ar septynias dienas, Dievo Aukščiausiojo žinioje, tada atlik ghusl. Kai įsitikinsi, kad esi tyra ir apsivaliusi, melskis likusias dvidešimt keturias ar dvidešimt tris dienas bei naktis ir pasninkauk.“ [Perdavė Ahmed, Abu Davud

ir At-Tirmizi, kuris įvertino kaip sahih¹, ir perduota, kad Ahmed įvertino kaip sahih, o Al-Bukhari – kaip hasan]².

Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) posakis: „šešias ar septynias dienas“ nėra pasirinkimas, o atsižvelgimas į kitos artimesnės moters būklę, kuri yra panaši į ją išvaizda, amžiumi, menstruacijų būkle ir kt. Jei arčiausiai yra šešios dienos, tai jai mėnesinių laikotarpis irgi yra šešios dienos, o jei arčiausiai septynios dienos - mėnesinės septynios dienos.

Kita sąlyga panaši į istichadą:

Moteris gali turėti priežastį, dėl kurios kraujuoja makštis, pvz., operaciją gimdoje arba kt., ir tai yra dviejų tipų:

Pirmas tipas: kai žinoma, kad po operacijos jai negali būti menstruacijų, pvz., kai operacijos metu visiškai pašalinama arba užkemšama gimda, kad iš jos neišeitų kraujas. Šiai moteriai nenustatytos istichados taisyklės, bet gelsvumo, rusvumo arba drėgnumo po tyrumo taisyklės. Taigi ji gali melstis, pasninkauti ir turėti lytinius santykius, ir šiam atvejui nereikia atlikti ghusl. Bet meldžiantis jai

¹ Įtraukė Ahmed (6/439), Abu Davud: „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie maldos nutraukimą prasidėjus mėnesinėms“, Nr. (287), ir At-Tirmizi: „Apsivalymo“ skyriuose, skyriuje „Apie istichadą: dviejų maldų sujungimas su vienu apsiprausimu“, Nr. (128), iš Hamna bint Džahš hadiso.

² Sunan At-Tirmizi: „Apsivalymo“ knygoje, skyriuje „Apie tai, kad moteris, patirianti ne menstruacinį kraujavimą, sujungia dvi maldas su vienu apsiplovimu“, po hadiso Nr. (128).

reikia nuplauti kraują, o aplink makštį užrišti audinį ar pan., kad kraujas nenubėgtų, tada kai prasideda maldos laikas (turi konkretų laiką, kaip privalomos penkios kasdienės maldos), ji atlieka vudu (apsiprausimą). O jei malda nafl (neprivaloma ir neturi konkretaus laiko), ji atlieka vudu kai nusprendžia melstis.

Antras tipas: kai žinoma, kad po operacijos jai nesustos menstruacijos, tai jai pritaikomos istichados taisyklės. To įrodymas yra Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakis Fatimai bint Abi Chubaiša:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

„tai yra iš kraujagyslės, o ne dėl menstruacijų, todėl kai prasideda mėnesinės nustok melstis.“¹

Juk jo posakis:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ»

„kai prasideda mėnesinės“, rodo, kad istihados taisyklės galioja moteriai, kuriai galimos mėnesinės, kurios ateina ir praeina. Bet moters, kuriai nebe įmanomos mėnesinės, kraujas visada yra iš kraujagyslės.

¹ Perdavė Al-Bukhari: „Vudu“ knygoje, skyriuje „Apie kraujo plovimą“, Nr. (228), ir Muslim: „Menstruacijų“ knygoje, skyriuje „Apie moterį, patiriančią kraujavimą tarp mėnesinių, jos apsivalymą ir maldą“, Nr. (333), pagal Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadisą.

Istichados taisyklės:

Iš to, kas minėta aukščiau, sužinojome, kada kraujas yra mėnesinės, o kada - istichada. Taigi, jei yra mėnesinės, galioja mėnesinių taisyklės, o jei istichada - istichados taisyklės.

Jau buvo paminėtos svarbiausios menstruacijų taisyklės.

Kalbant apie istichados taisykles, jos panašios į tyrumo taisykles, - nėra skirtumo tarp istichadą turinčios moters ir tyros, išskyrus šiais atvejais:

Pirmasis: kiekvienai maldai jai būtina atlikti vudu (apsiprausti). Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį Fatimai bint Abi Hubaiš:

«ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ».

„tada atlik vudu kiekvienai maldai“ Perdavė Al-Bukhari, Apsivalymo nuo kraujo skyriuje. Tai reiškia, kad ji atlieka vudu maldai (kuri turi konkretų laiką), kai prasideda jos laikas. O jei malda neturi konkretaus laiko, ji atlieka vudu kai nusprendžia melstis.

Antrasis: jei ji nori apsiprausti, ji nuplauna kraujo pėdsakus ir aplink makštį užsiriša audinį, kad kraujas nenubėgtų; pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį Hamnai:

«أَنْعَثُ لَكَ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّخِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَجَّمِي».

„Siūlau tau naudoti medvilnę, nes ji sugeria kraują.“ Ji atsakė: „Tam (mėnesinių kraujas) per gausus.“ Jis

pasakė: „Tada naudok audinį.“ Ji atsakė: „Tam (mėnesinių kraujas) per gausus.“ Jis sakė: „Tada sustabdyk kraują storu skuduru.“ Hadisas O tai, kas (kraujas) išeina po to, jai netrukdo. Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį Fatimai bint Abi Chubaiš:

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ».

„Mėnesinių dienomis nesimelsk, o joms pasibaigus išsimaudyk ir prieš kiekvieną maldą atlik vudu, net jeigu maldos metu ant kilimėlio nukrenta kraujo lašai.¹ Perdavė Ahmed ir Ibn Madžah.

Trečiasis: santykiavimas. Mokslininkų nuomonės skyrėsi savo leistinumu, o teisingiausias požiūris yra tai, kad jis yra leistinas. Kadangi Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) laikais dešimties metų ir vyresnės moterys turėdavo istichadą, ir nei Allahas, nei Jo Pasiuntinys nedraudė joms turėti lytinius santykius. Veikiausiai Visagalis sakė:

(...فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ...)

...neturėkite intymių santykių su moterimis jų mėnesinių laikų... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:222]. yra įrodymas, kad su jomis draudžiama turėti

¹ Perdavė Ahmed (6/204) ir Ibn Madža, Apsivalymo ir jo sunų knyga, skyrius „Apie moterį, patiriančią istichadą, kuri suskaičiavo savo mėnesinių dienas, prieš kraujavimui tapus nenutrūkstamu“, numeris (624), iš Aišos (tebūnie Allahas ja patenkintas) hadiso.

lytinių santykių tik menstruacijų metu. Kadangi malda jai yra leistina, tai ir lytiniai santykiai yra leistini. Lyginti jos padėties taisykles su menstruojančios moters taisyklėmis yra neteisinga, nes šios situacijos nėra tapačios, o analogija esant esminiam skirtumui negalioja.

Šeštas skyrius: nifas (kraujavimo po gimdymo) taisyklės

Nifas: kraujas teka iš gimdos dėl gimdymo, gimdymo metu arba po jo, arba dvi ar tris dienas prieš.

Islamo šeichas Ibn Tajmija pasakė: „Tai, ką ji mato (kraują ar pan.), kai prasideda gimdymo skausmai, yra nifas.“ Jis neapsiribojo dviem ar trimis dienomis, o turėjo omenyje: skausmai, po kurių turi sekti gimdymas, kitaip tai nėra nifas. Mokslininkų nuomonės skyrėsi: ar nifas turi minimalią ir maksimalią dienų ribą? Šeichas Takij Ad-Dyn sakė savo traktate apie reikšmes, kuriomis buvo nustatytos šariato taisyklės (psl. 37): „nifas (kraujavimas po gimdymo) neturi nei minimalios, nei maksimalios dienų ribos. Jei nustatyta, kad moteris matė kraują daugiau nei keturiasdešimt, šešiasdešimt ar septyniasdešimt dienų, tada jis sustojo, tai yra nifas. Bet jei kraujas teka toliau be nutrūkimo, tai yra nešvarus kraujas, o šiuo atveju dienų riba yra keturiasdešimt, nes tai yra daugumos moterų riba.“

Aš pasakiau: remdamasis tuo, jei jos kraujavimas tęsiasi daugiau nei keturiasdešimt dienų, o jai dažniausiai jis nutrūksta po to (po keturiasdešimt dienų), arba atsiranda nutrūkimo požymiai, tada ji laukia, kol kraujavimas sustos, o jei nesustoja, tada atlieka ghusl pasibaigus keturiasdešimčiai dienų. Kadangi dažniausiai nifas sutampa su mėnesinių laiku, tai ji laukia iki menstruacijų pabaigos, o jei po to sustoja kraujavimas, reiškia, kad tai yra jos įprastas nifas laikotarpis, todėl ir ateityje remiasi pagal jį. Jei kraujavimas tęsiasi, tai yra istichada, ir jai nustatomos anksčiau minėtos taisyklės. Ir jei ji apsivalo nutrūkstam kraujui, tai ji tampa tyra, net prieš keturiasdešimt dienų. Todėl turi atlikti ghusl, melstis, pasninkauti ir gali santykiuoti su vyru. Bet šiam atvejui, jei kraujas nutrūksta trumpiau nei parai, nėra nustatytų taisyklių.¹

Nifas yra tik tada, kai ji pagimdo kūdikį (jau su žmogaus bruožais), bet jei jos kūdikis per mažas (nesimato žmogaus bruožų) ir negyvas, tai jos kraujas nėra nifas, o iš kraujagyslės, todėl jai pritaikomos istichados taisyklės. Trumpiausias laikotarpis, per kurį kūdikis turi aiškius žmogaus bruožus, yra aštuoniasdešimt dienų nuo nėštumo pradžios, o dauguma būna per devyniasdešimt dienų.

¹ „Al-Mughni“ (252/1-253).

Al-Madžd Ibn Tajmija sakė: kai moteris pamatė kraują po priešgimdinio skausmo ir nekreipė į tai dėmesio, po to susilaikė nuo maldos ir pasninko. Tada, kai situacija tapo aiški po gimdymo, ji turi atlikti praleistas maldas ir pasninkus, o jei situacija dar neaiški, neprivalo. Nupasakota įtikinimo paaiškinime.¹

Nifas taisyklės:

Nifas (kraujavimo po gimdymo) taisyklės yra tokios pačios kaip ir menstruacijų, išskyrus:

Pirma: laukimo laikotarpis (iddah), kuris laikomas skyrybomis, o ne kraujavimu po gimdymo (nifas). Jei skyrybos įvyko prieš gimdymą, laukimo laikotarpis jau praėjo su gimdymu, o ne su nifas. O jei skyrybos buvo po gimdymo, kaip ir anksčiau minėta, moteris laukia tol, kol sugrįš menstruacijos.

Antra: mėnesinių laikotarpis skaičiuojamas su „yla“ laikotarpiu, o nifas neskaičiuojamas.

Yla - kai vyras prisiekia Allahu nesantykiauti su žmona visam laikui arba ilgiau nei keturiems mėnesiams. Jei jis prisiekia, bet jo žmona prašo turėti lytinius santykius, jis skiria keturių mėnesių terminą nuo priesaikos. Jei laikotarpis jau praėjo, žmonos prašymu jis bus priverstas su ja santykiauti arba išsiskirti. Per šį laikotarpį, jei moterį ištinka nifas, prie yla laikotarpio jis neskaičiuojamas (bus

¹ „Kašaf Al-Kina“ (219/1)

pridedamas prie keturių mėnesių), bet jei moteriai prasideda mėnesinės - jos skaičiuojamos.

Trečia: brendimas prasideda su menstruacijomis, o ne su nifas. Nes moteris negali pastoti kol menstruacijos neprasidėjo.

Ketvirta: jei menstruacinis kraujas nutrūksta ir paskui vėl teka, tai yra menstruacijos. Pavyzdžiui, jei moters mėnesinės trunka aštuonias dienas, o keturias dienas ji mato kraują, tada dviem dienom jis nutrūksta ir vėl grįžta septintą ir aštuntą dieną, tai yra mėnesinės ir joms pritaikomos menstruacijų taisyklės. Jei nifas nutrūko ir grįžo per keturiasdešimt dienų, tai abejotina, todėl ji privalo atlikti maldas jų laiku ir pasninkauti, bet jai draudžiama tai, kas draudžiama menstruojančiai moteriai, išskyrus privalomus garbinimus. Po apsivalymo ji atlieka tai, ką praleido. Tai žinomiausias Hanbali mokslininkų požiūris.¹

Teisingiausias požiūris, kad jei kraujas grįžta per laiką, kuriame gali būti nifas, tada tai yra nifas. Kitu atveju tai yra menstruacijos, nebent jos tęsiasi, tada tai yra istichada.

Tai artima tam, kas buvo pranešta Al-Mughni knygoje: imamas Malik (tegul Allahas jo pasigaili) pasakė:² „jei ji pamato kraują praėjus dviems ar trimis dienoms po to, kai jis sustoja, vadinasi, tai yra

¹ „Al-Mughni“ (253/1).

² „Al-Mughni“ (253/1).

nifas, kitu atveju - tai menstruacijos.“ Baigta. Tai yra islamo šeicho Ibn Tajmija (tegul Allahas jo pasigaili) pasirinkimas.

Kraujas pats savaime nėra abejotinas, o abejonė yra santykinis dalykas, kuris skiriasi priklausomai nuo žmonių žinių ir supratimo. Koranas ir suna viską aiškiai paaiškina. Visagalis niekam neįpareigojo pasninkauti du kartus ar du kartus apeiti Kaabą, nebent pirmą kartą buvo trūkumas, kurį galima ištaisyti tik pakartojimu. O kai žmogus padaro tai, ką galėjo pagal savo galimybes, jis yra atleistas, kaip pasakė Visagalis:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

Allahas neapsunkina žmogaus daugiau nei jo galimybės... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:286]. Jis sakė:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

Tad bijokite Allaho tiek, kiek galite... [Koranas, sūra „Netekimas“ 64:16].

Penktasis skirtumas tarp menstruacijų ir nifas: per menstruacijas, jei ji apsivalo prieš įprastą (laiką), vyras gali su ja santykiauti. Nifas laikotarpiu jei ji tampa tyra prieš keturiasdešimt dienų, jos vyriui nepageidautina su ja santykiauti pagal daugumos mokslininkų nuomonę šiame mazhabe. Teisingiausia nuomonė yra ta, kad jam nėra nepageidautina su ja santykiauti, kaip mano dauguma mokslininkų, nes nepageidautinas dalykas yra šariato sprendimas, kuriam reikia

įrodymo. Šiuo klausimu nėra jokių įrodymų, išskyrus tai, ką imamas Achmed paminėjo, kad Uthman bin Abi Al-As žmona atėjo pas jį prieš pasibaigiant keturiasdešimt dienų nifas laikotarpiui ir jis jai pasakė: nesiartink prie manęs.¹

Tai (lytiniai santykiai) nėra nepageidautina, nes tai gali būti atsargumo reikalas, nes jis bijo, kad ji nėra tikra, ar ji tyra, ar kad kraujas išjudės dėl lytinių santykių ar dėl kitų priežasčių. Allahas žino geriausiai.

Septintas skyrius: kas trukdo atsirasti menstruacijoms arba jas sukelia, ir kas trukdo pastoti arba nutraukia.

Moteriai vartoti ką nors, kas trukdo jos menstruacijas, leidžiama esant dviem sąlygom:

Pirma sąlyga: neturėtų būti baimės, kad tai jai pakenks, o jei yra baimė, tada draudžiama; dėl Visagalio posakio:

﴿...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾

...ir nepulkite į susinaikinimą... [Koranas, sūra „Karvė“ 2:195],

﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

¹ Al-Mughni (2/252); o pasakojimą apie Usman ibn Abi Al-As perdavė Abdurrazak rinkinyje „Musanaf“ Nr. (1202); Ibn Abi Šaiba rinkinyje „Musanaf“ Nr. (17450); Ad-Darimi veikale „As-Sunan“ Nr. (990); ir Ibn Al-Džarud veikale „Al-Muntaka“ Nr. (118).

Ir nežudykite savęs (ir nežudykite vienas kito).
Iš tiesų, Allahas yra Gailestingiausiasis jums.
[Koranas, sūra „Moterys“ 4:29].

Antra sąlyga, kad tai būtų su vyro leidimu, jei jis yra su tuo susijęs, pavyzdžiui, jei ji laukimo laikotarpyje ir jis privalo ją išlaikyti. Taigi ji naudoja tai, kas trukdo mėnesinėms prasidėti, kad užsitęstų laukimo laikotarpis ir jos išlaidos jam didėja. Tokiu atveju jai neleistina (naudoti tai, kas trukdo mėnesinėms), išskyrus vyro leidimu. Taip pat, jei įrodoma, kad menstruacijų trukdymas neleidžia pastoti, tada reikalingas vyro leidimas. Ir net jei leistinumas yra įrodytas, geriau jo nenaudoti, išskyrus būtinybę, nes palikti prigimtį tokią, kokia ji yra, yra arčiau sveikatos ir saugumo.

Kalbant apie tai, kas sukelia menstruacijas, tai taip pat leidžiama esant dviem sąlygoms:

Pirma sąlyga, kad ji nenaudotų to idant atsisakytų įsipareigojimo, pavyzdžiui, tai naudoti artėjant Ramadano mėnesiui, kad nepasninkautų ar nesimelstų ir pan.

Antra sąlyga, kad tai būtų su vyro leidimu, nes prasidėjusios mėnesinės trukdo jam su ja santykiuoti, todėl neleistina naudotis tuo, kas trukdo jo teisei, nebent su jo sutikimu. Ir jei ji yra išsiskyrusi, naudojimasis tuo, kas iššaukia menstruacijas, paspartina vyro teisės atėmimą susigrąžinti žmoną, jei jam tai galima.

Kalbant apie kontraceptinių priemonių naudojimą, jos yra dviejų tipų:

Pirmas tipas: norint visam laikui užkirsti kelią nėštumui, tai neleistina, nes tada nutrūksta nėštumas ir sumažėja palikuonių skaičius. O tai prieštarauja šariato ketinimams dėl islamo tautos gausumo. Taip pat, nes jos esami vaikai gali mirti, palikdami ją viena be vaikų.

Antras tipas: laikinai apsisaugoti nuo nėštumo. Pavyzdžiui, kai moteris nuolat pastoja, o nėštumas ją išsekina, todėl ji nori jį reguliuoti kartą per dvejus metus ar pan., tada tai yra leistina, su sąlyga, kad ji turi vyro leidimą ir tai nekenkia jos sveikatai. To įrodymas yra tai, kad kompanjonai Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) laikais darydavo azl nuo savo žmonių, kad jos nepastotų ir jiems tai nebuvo uždrausta. Azl - kai vyras santykiauja su žmona, bet neejakuliuoja jos makštyje.¹

Kalbant apie tai, kas nutraukia nėštumą, tai yra dviejų tipų:

Pirmas tipas: kai aborto tikslas yra gemalą sunaikinti. Jei tai įvyksta po to, kai į jį buvo įkvėpta siela, tai neabejotinai draudžiama, nes tai yra sielos nužudymas, kurią Allahas uždraudė nužudyti. Žudyti sielą be teisės yra draudžiama pagal Koraną, Sunną ir musulmonų sutarimą. Jei gemalas buvo

¹ Įtraukė Al-Bukhari: Santuokos knyga, skyrius apie nutrauktą lytinį aktą, Nr. (5209), ir Muslim: Santuokos knyga, skyrius apie nutraukto lytinio akto nuostatą, Nr. (1440), iš Džabiro (tebūnie Allah juo patenkintas) hadiso.

abortuotas prieš įkvėpiant į jį sielą, mokslininkai išsiskyrė dėl jo leistinumų. Vieni leido, kiti uždraudė, o kai kurie sakė: leidžiama, kol tai nėra alaka (kai dar nepraėjo keturiasdešimt dienų nuo nėštumo pradžios), o kiti sakė: yra leistina tol, kol gemalas neturi aiškių žmogaus bruožų.

Atsargumo dėlei nėštumą nutraukti draudžiama, išskyrus būtinybę, pavyzdžiui, jei motina serga ir negali pakelti nėštumo, ar pan., tokiu atveju tai leidžiama. Nebent praėjo laikas, per kurį kūdikiui gali susiformuoti žmogaus bruožai, tada tai neleistina, o Allahas žino geriausiai.

Antras tipas: gemalo persileidimu nesiekama jam pakenkti, kai bandoma jį (ankščiau) išgimdyti nėštumo laikotarpiu pabaigoje ir artėjant gimdymui, tuomet tai leistina. Su sąlyga, kad tai nepadarys jokios žalos nei motinai, nei vaikui ir kad dėl to nereikės operacijos. Jei tam reikia operacijos, tai turi keturis atvejus:

Pirmas atvejis, kai motina ir kūdikis gyvi, todėl operacija neleistina, išskyrus būtinybę, pavyzdžiui, jei jos gimdymas labai sunkus. Taip yra todėl, kad žmogaus kūnas yra amana (Allaho patikėtas mums). Todėl jis (žmogus) neturi kelti jam (savo kūnui) pavojaus, išskyrus didelę būtinybę, nes jis gali manyti, kad operacijoje nebus jokios žalos, o tai atsitinka.

Antras atvejis, kai motina ir kūdikis jos iščiose mirę, todėl negalima atlikti operacijos, nes tai neduos jokios naudos.

Trečias atvejis, kai motina gyva, bet kūdikis miręs. Todėl galima atlikti nėštumo nutraukimo operaciją, nebent bijoma pakenkti motinai. Nes manoma - o Allahas žino geriausiai - kad jei kūdikis miršta, vargu ar jis išeis be operacijos, todėl jo išlikimas jos iščiose neleidžia jai pastoti ateityje ar jai pasunkina, ir ji gali likti be vyro, jei ji yra laukimo laikotarpyje.

Ketvirtas atvejis, kai motina mirusi, o kūdikis jos iščiose dar gyvas, jei vilties jo gyvybei nėra, vadinasi, operacija neleistina.

O jei vilties kūdikio gyvybei yra ir dalis jo jau išėjo, tada motinos pilvas yra perpjaunamas, kad ištrauktų likusią jo dalį. Bet jei kūdikis nėra kiek neišėjo, tai mūsų kompanjonai (tegu Allahas jų pasigaili) sakė: motinai pilvo nereikia pjaustyti, kad būtų ištraukiamas kūdikis, nes tai yra žalojimas, o teisingas požiūris yra toks, kad reikia perpjauti pilvą tik jei tai yra vienintelė išeitis. Tai yra Ibn Hubairos pasirinkimas: tai geriau.¹

Sakiau: ypač mūsų laikais atlikti operaciją nėra žalojimas, nes pilvas perpjaunamas, o paskui susiuvamas, o gyvųjų kūno garbė didesnė už mirusiųjų kūno garbę. Nekaltus gelbėti nuo

¹ „Nešališkumas“ (2:556).

pražūties yra pareiga, o kūdikis - nekaltas, todėl jį privaloma išgelbėti. Allahas žino geriausiai.

Dėmesio: tais minėtais atvejais, kai leidžiama nutraukti nėštumą, būtinas nėščiosios vyro leidimas.

Čia baigėsi tai, ką norėjome parašyti šia svarbia tema. Joje apsiribojome pagrindinėmis problemomis ir jų taisyklėmis, kitaip jų atšakos ir detalės bei tai, kas nutinka moterims, yra bekrantė jūra. Tačiau įžvalgus žmogus gali grąžinti atšakas ir detales prie jų ištakų bei matuoti dalykus jų analogijomis.

Ir tegul muftijus žino, kad jis yra tarpininkas tarp Allaho ir Jo kūrinijos, perduodant ir paaiškinant žmonėms tai, ką Pasiuntiniai atnešė ir kad jis yra atsakingas už tai, kas yra Korane ir Sunnoje, nes jie yra du šaltiniai, kuriuos žmogus įpareigotas suprasti ir pagal juos veikti. Viskas, kas prieštarauja Koranui ir Sunnai, yra neteisinga. O kas suklydo, tai yra jo klaida ir negalima remtis jo teigimu, nors jam gali būti atleista bei atlyginta už darbštumą. O tam, kuris pastebėjo jo klaidą, neleidžiama to priimti.

Muftijus turi nuoširdžiai atsiduoti Visagaliui Allahui, prašyti Jo pagalbos kiekviename jam nutikusiam įvykyje ir prašyti Jo tvirtumo bei sėkmės tame, kas teisinga.

Jis turi atsižvelgti į tai, kas yra Korane ir Sunnoje. Todėl jis žiūri ir tyrinėja tai arba remiasi

mokslininkų žodžiais, kad tai (Koraną ir Sunną) suprastų.

O dažnai atsitinka, kad iškyla problema, todėl žmogus sprendimo ieško pagal mokslininkų žodžius, bet raminančio atsakymo neranda arba iš viso neranda jokio atsakymo. Jei jis ieško Korane ir Sunnoje, problemos sprendimą randa greitai ir aiškiai, pagal jo nuoširdumą, žinias ir supratimą.

Muftijus neturi skubėti nustatyti sprendimo kai iškyla problema. Jis gali paskubėti priimti sprendimus, bet tada po atidaus patikrinimo jam paaiškėja, kad jis klydo, todėl gailėsis ir galbūt nebegalės ištaisyti fatvos!

Muftijus, kurį žmonės žino kaip ilgai svarstantį ir tvirtą sprendžiant, jie pasitiki jo žodžiais ir elgiasi pagal juos. Bet jei jie mato jį skubantį, o skubantis nuolat klysta, jie nepasitiki jo fatvomis. Taigi savo skubėjimu ir klaidomis jis atima iš savęs ir iš kitų savo žinias ir teisingumą.

Mes prašome Visagalio Allaho, kad Jis vestų mus ir mūsų brolius musulmonus Savo tiesiu keliu, rūpintųsi mumis Savo priežiūra ir apsaugotų mus nuo paslydimo per Jo globą, Jis Dosnus, Kilnus. Ir tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai ir visiems jo kompanjonams. Šlovė Allahui, kurio malone užbaigiami geri darbai.

Parašė, menkas prieš Allahą:

Muchammed As-Salich Al-Uthaimyn

penktadienio rytą
14 d. Šaban mėn. 1392 m. po Hidžros
*

Turinys

Knyga apie natūralų moterų kraują	2
Knyga apie natūralų moterų kraują	2
Pirmas skyrius: menstruacijų prasmė ir išmintis	4
Antras skyrius: menstruacijų laikas ir trukmė	5
Trečias skyrius: ekstremalių menstruacijų atvejai	14
Ketvirtas skyrius: menstruacijų taisyklės	19
Penktas skyrius: istichados taisyklės	39
Istichados atvejai:	41
Kita sąlyga panaši į istichadą:	45
Istichados taisyklės:	47
Šeštas skyrius: nifas (kraujavimo po gimdymo) taisyklės....	49
Nifas taisyklės:	51
Septintas skyrius: kas trukdo atsirasti menstruacijoms arba jas sukelia, ir kas trukdo pastoti arba nutraukia.	54